

Närmare 600 skådare var på plats när gråsångaren visades upp. Nytt publikrekord för Ottenby. Här har det börjat tunnas ut, men några minuter innan bilden togs stod folk i fyrdubbla led runt hela stationsstaketet. Foto: Bister

Gråsångar-show inför 600 skådare

När Ottenby fågelstation på morgonen den 30 maj fångade en gråsångare kunde det inte ha skett på en för skådare bättre tid. Det var Kristi Himmelfärdshelg och udden var knökfull. När stationschefen **Martin Stervander** visade upp fågeln stod skådare i fyrdubbla led längs det 150 meter långa staketet. Alla gånger nytt publikrekord vid en visning. Det påminde om en rock-konsert och Martin fick rungande applåder efter demonstrationen. Stationspersonalen uppskattar att närmare 600 skådare var på plats.

Både utseende och mått pekar entydigt på att det var en gråsångare av rasen *caligata*. Efter släppandet kunde fågeln ses hela dagen i

Gråsångare av rasen *caligata*. Foto: Ottenby fågelstation

stationsträdgården och den var kvar även de efterföljande två dagarna.

Kommentar: Det finns tidigare åtta godkända fynd av gråsångare i Sverige.

MEGA-ARTER

Rödvingad vadarsvala på Ängsnäset

Nästan på dagen två år efter orientvadarsvalan hittade **Magnus Brandel** från Lidingö en rödvingad vadarsvala på Ängsnäset vid Falsterbo.

– Runt 15 snabba skåningar, framförallt Malmöbor, hann se den innan den vid 17-tiden drog rakt österut och försvann, berättar **Richard Ek**.

Efter 45 minuter var den dock tillbaka och kunde ses av mer än 150 skådare som nu hunnit fram. Den sågs till och från under en halvtimme innan den tog höjd och försvann norrut.

Rödvingad vadarsvala har varit svårkrädd under senare år. De senaste dragbara var en fågel som uppehöll sig två dagar vid Stockviken på

Den rödvingade – en dålig bild är bättre än ingen alls är vårt motto. Foto: Richard Ek

Gotland 1997 och en i Lidköping 1993 som också stannade två dagar.

Kommentar: Det finns tidigare 15 fynd av rödvingad vadarsvala i Sverige.

Dvärgsumplyssning vid Angarn. Foto: Bister

Dvärgsump i Angarn

Under en av sina otaliga rundor vid Angarnsjön i Uppland hörde **Svante Söderholm** vid 02-tiden på natten den 28 juni ett rrrrpande läte. Kunde det vara en ärta? Nej, det stämde inte riktigt. Lätet hördes bara ett par gånger, sedan var det tyst. Efter att ha väntat ett tag knallade han vidare. En stund senare hörde han det igen. Nu kunde han lyssna till hur det i serier upprepades i en dryg halvtimme och förstod att det måste vara en dvärgsumphöna, ny art för Uppland. Efter telefonkonsultation med bl a **Martin Tjernberg** och **Holger Stenson** på morgonen kunde förväxlingsrisken ätlig groda uteslutas.

På kvällen den 28 juni kunde närmare 100 skådare lyssna till den in-

tensivt spelande dvärgsumpen. Den kunde höras åtminstone fram till den 6 juli.

Foto: Martin Åkesson

Vråk med många frågetecken

Om det ska dyka upp örnvårkar i Sverige – varför kan de då inte vara typiska? Det undrar många efter den vråk som upptäcktes på Holmön utanför Umeå i mitten av juni. Vi har Fagerstavårken i fjol i färskt minne. Först blev Holmöfågeln säkert bestämd som örnvråk, men efter någon dag, när allt fler skådare började granska den mer noggrant, uppstod frågetecken. Första spåret var avvikande ormvråk. Men fortfarande kunde inte örnvråk uteslutas. Det sista spåret – och det hetaste –

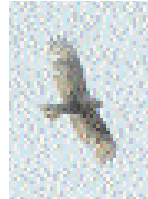

Foto: Martin Åkesson

var avvikande fjällvråk. En knepig individ som flitigt debatterats på Brevduvan. Debatten och intresset för vråken slutade dock abrupt när hudsonspoven upptäcktes i samma veva.

Foto: Johan Stenlund

Mindre gulbena i Båstad och Nyköping

Den 22 maj upptäckte **Martin Ekenberg** från Grevie en mindre gulbena vid Ranarpsstrand i Båstad kommun. Den var kvar även dagen därpå men flyttade sig sedan via Lervik till Rönnen där den försvann. Det här var faktiskt Skånes första mindre gulbena. Ytterligare en individ sågs kortvarigt vid Marsång, Nyköping, den 6 juli.

Kommentar: Det finns tidigare 14 godkända fynd av mindre gulbena i Sverige.

Foto: Fredrik Sahlin

Mindre bergand i Vadstena

En hane mindre bergand hittades av **Anders Elf** vid Vadstena reningsverk den 17 maj. Besöket blev dock kortvarigt. Fågeln drog iväg samma kväll.

...och i Hornborgasjön

Ytterligare en mindre bergand – eller samma – upptäcktes av **Jim Parkås** från Vänersborg vid Trandansen i Hornborgasjön den 30 maj. Den var kvar till den 1 juni.

Sibirisk tundra pipare i Halland

Foto: Mikael Larsson

När **Mikael Larsson** från Väröbacka besökte Ölmevalla den 17 juni för att läsa av färgmärkta kärnsnappar stod plötsligt en sibirisk tundra pipare intill honom!

Piparen flyttade sig så småningom till Tjolöholm där den dock försvann under kvällen.

Kaukasisk lundsångare?

Var det en kaukasisk lundsångare som Ottenby fågelstation fångade den 29 maj? I så fall en ny ras för Sverige och en som ligger bra till för att bli egen art.

Alla karaktärer – grön ovsida, ljusa ben, lång vinge, gul strupe och ögonbrynstreck – stämmer bra.

Nu inväntar alla som besökte Ottenby i Kristi Himmelfärdshelgen resultatet av DNA-analysen med stor spänning.

Foto: Ola Sandberg

Foto: Christer Fält

Alpseglare i Göteborg

"Fan, jag är i Torslandaviken och har en seglare här, den ser jävligt märklig ut. Helt vit på undersidan. Nu kommer den igen, måste filma den..." Klick!

Så löd det korta telefonmeddelandet **Niklas Aronsson** fick från kompiserna **Christer Fält** kl 16.05 den 29 april. Tre minuter senare ringde han igen.

– Röstläget är desperat och meningsbyggnaden i nivå med en fyraåring, berättar Niklas som hinner skjuta in ett par frågor om storlek och bröstband. "Den är som en liten falk, men kan tornseglare vara vita på undersidan?" Svaret är lika tungt som ett utslag i högsta domstolen.

Även **Magnus Unger** fick ett samtal från Christer och skrek: "För helvete, du har ju en alpseglare där". Både Niklas och Magnus slänger sig i sina bilar, men hinner inte fram. Kl 16.25 såg Christer alpseglaren dra en sista repa över en grusplan för att sedan försvinna åt sydost. De nyanlända skådarna betraktade det enda som fanns kvar av seglaren – Christers bilder i videokameran!

Den 19 maj upptäckte **Per Smitberg** en alpseglare utanför lasarettet i Visby. Den drog sig dock snabbt åt norr och inte heller den kunde återupptäckas.

Kommentar: Det finns tidigare 28 godkända fynd av alpseglare i Sverige.

Större beckasinsnäppa i Hagby hamn

Foto: Christer Håkansson

Minst en gång i veckan under högsåsong gör **Christer Håkansson** från Oskarshamn ett besök vid Hagby hamn söder om Kalmar. Den 9 maj var han där med kompiserna **Johan Erikson** och när de scannade av stranden

upptäckte de strax före kl 9 på morgonen en avvikande vadare som de ganska snart bestämde till större beckasinsnäppa.

– Efter telefonkonsultation var vi 100 procent säkra och ringde in obsen till Micke Nord som tryckte ut den med sexsiffrig kod, berättar Christer.

Många lokala skådare hann se den och även en del långväga, bl a från Dalarna. Strax efter 20 på kvällen lyfte den dock och drog iväg.

Det här var Christers andra feta upptäckt i år. I januari hittade han en tallsparv.

Kommentar: Det finns tidigare 12 godkända fynd av större beckasinsnäppa i Sverige. Det senaste gjordes vid Foteviken i Skåne 1998.

Bronsibisen i Halmstad. Foto: Pontus Grönvall

Bronsibis i Skåne och Halland

På kvällen den 5 maj upptäckte **Tom Malm** en bronsibis vid Sotemosse i Skåne. Ett 15-tal C3-skådare hann se den innan den i skymningen lyfte och tog höjd och drog åt nordväst. På morgonen den 6 maj hittade **Mattias Rundberg** en bronsibis – möjligen samma fågel – vid Alet i Halmstad. Den stannade kvar i hela tre veckor i området till glädje för många skådare.

Snälla rostgumpar

Månadsskiftet april-maj karaktäriserades av ett influx av rostgumpsvalor. Obsar rapporterades från Skåne, Blekinge, Öland och Gotland. Flera av dem var stationära vilket ju normalt inte kännetecknar arten. Mot mitten av maj dök det upp ännu fler exemplar, bl a vid Ottenby (två individer samtidigt) och i Östergötland. I juni dök det upp två ex i Värmland och en ringmärktes vid Ottenby.

Rostgumpsvala i Klintehamn den 25 april. Foto: Göran Klint

Ett gäng skådare lyssnar på den intensivt sjungande trädgårdsträdskryparen när den sitter vid Falsterbo fågelstation. Foto: Bister

Dragbar trädgårdsträdskrypare i Falsterbo

Minst en gång i veckan under maj månad gör **Greg Mclvor**, som numera bor i Skanör, ett besök på Nabben i Falsterbo. När han mitt på dagen den 23 maj passerade fyrträdgården hörde han en sång som han direkt kopplade till ett Spanienbesök han gjort ett par veckor tidigare.

– Det påminde om de trädgårdsträdskrypare jag hörde där, berättar Greg.

För att vara helt säkert åkte han hem och lyssnade på sina CD-skivor. Jodå, det stämde bra och han ringde till **Sophie Ehnbo** från fågelstationen som sa att hon skulle möta honom på plats. Redan vid parkeringen kunde Greg höra sången från fyrträdgården ett par hundra meter bort och fågeln sjöng flitigt när Sophie dök upp minuten senare.

"Där hördes den igen", sa Greg vid ett tillfälle, men då svarade Sophie: "Nej, det var CD-spelaren". Matchningen var perfekt! Plötsligt satte sig fågeln helt öppet en kort stund i en tall ett tiotal meter bort och Greg och Sophie kunde notera en lång näbb, daskig undersida med kontrasterande vit haklapp samt gråaktig rygg.

Bestämningen kändes säker och fågeln larmades. Det tog inte lång stund innan de första skådarna var på plats för att lyssna på den första dragbara trädgårdsträdskryparen sedan mars 1995. Under sena eftermiddagen hade runt 200 skådare anlänt samtidigt som fågeln förflyttade sig till Kolabacken och sedan till Kålhagen. På kvällen var den dock tillbaka i fyrträdgården.

Tidigt på morgonen var trädgårdsträdskryparen fortfarande kvar, men den drog sig åter mot Kålhagen där den tappades bort. En stund senare tyckte sig **Tommy Holmgren** höra den i stadsparken när han guidade en grupp fågelintresserade. Han spelade in sången i sin videokamera och efter guidningen bad han Greg lyssna på bandet. Greg bekräftade att det

Notera de jämna "trappstegen" på vingen. Foto: Lars-Olof Landgren

var trädgårdsträdskryparen. Eftersöken fortsatte och ett par timmar senare återupptäcktes den av Greg Mclvor, Tommy Holmgren och **Claes Larsson** vid Strandbaden. Dessvärre tyckte den snabbt och ingen av de 50 skådare som deltog i eftersöken hann fram. Efter ytterligare ett par timmars eftersök i det stora området bort mot Ljungan gav de flesta upp.

På eftermiddagen hittades den dock igen – nu vid fågelstationen där den i flera timmar satt och sjöng intensivt och visade upp sig fint till glädje för alla återvändande som tidigare gett upp.

Möjligen samma individ återupptäcktes av **Lars A Samuelson** vid Falsterbo kyrka den 4 juni. Fågeln var kvar även dagen efter.

Kommentar: Det finns tidigare 18 godkända fynd av trädgårdsträdskrypare. Praktiskt taget alla är ringmärkningsfynd, men efter släppande har de spårlost försvunnit. Därför har det varit en art som gäckt de flesta. Före Falsterbofågeln i våras var det bara 76 C3-skådare som hade den på sin Sverigelista. Idag är det minst 200.

Styllöpare på Öland

På kvällen den 5 juni upptäckte vykortsfotografen **Jan Videvik** en styllöpare i en svämpöl på en åker norr om Skjutbanedungen på sydöstra Öland. Det blev emellertid en blyxtvisit. Den drog iväg efter bara ett par timmar.